

Isten éltesse a Császárt!

2011 szeptember 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Isten éltesse a hetven esztend?s Albert Flóriánt! De éltesse ?t a magyar labdarúgás minden híve, még azok is, akik korukból adódóan csak az ötvenen, hatvanon túli Flóri bá't ismerték, ismerik, ezért rendre azt hajtogatják: Albert visszahúzódó, nem vállal semmit, a Fradiban évtizedek óta alibizik, csak Rákosival és Sz?ccsel, a haverjaival lóg, fröccsözik, ésatöbbi.

Olyasvalakir?l, valamir?l mondanak kategorikus véleményt, akit és amit egyáltalán nem ismernek. Bár ez egy ideje már ritkán visszatartó er?.

Ha Albert Flórián manapság csak ennyi lenne, szerintem azzal sincs semmi gond: ha egy hetvenéves ember szereti a focit, a Fradit, a gyerekeket, a családját, a barátait és a fröccsöt, ráadásul mindezt jó kedéllyel teszi, hát egészségére! De Albert Flórián ennél mérhetetlenül több. Nemcsak jelen, hanem múlt is.

Mint ahogyan Mozart maga a Figaró házassága és a Varázsfuvola, Ady Endre pedig a Héja-nász az avaron és A magyar ugaron, úgy Albert Flórián is a m?veiben, góljaiban, cseleiben él. ? a magyar futball Császára, egyetlen aranylabdása, ?t hívták meg a brazilok, hogy tanítsa már a rióiakat egy kicsit focizni, ? ért el mesterhármast tizennyolc évesen, Belgrádban a jugoszlávok ellen, ? csinált bohócot ugyanebben az évben a teljes nyugatnémet védelemb?l, róla írta címlapján a Népsport, még mindig b?ven innen a húszon, hogy Albert-Anglia 2-0, ? rúgott az 1962-es, chilei világbajnokságon újabb elképeszt? és gy?ztes gólt az angoloknak, ? volt az 1966-os magyar-brazil egyik legnagyobb h?se, érte rajongott másfél évtizeden át az ország legnépesebb szurkolótábora, az ? nevét foglalták a Mennyb?l az angyal után szabadon dalba, ami úgy szólt, “Pestr?l a Fradi, eljött hozzátok, bányászok, bányászok, máma a Flóri két gólt fog rúgni, lássátok, lássátok!”

Ez volt Albert Flórián. És még mindig ez ?. Örökre ez is marad. Aki valóban soha nem kereste a dicsfényt, mert az élete legfontosabb id?szakában, labdarúgóként napról napra úgyis megtalálta. Ha ezek után nem kívánta, hogy néhány szurkoló ugyancsak megtalálja, amiért a hozzá semmiben nem mérhet? utódokat dirigálva egymás után háromszor kikap, az igencsak érthet?.

Nem az ? felel?ssége, hanem a Ferencvárosé, a magyar futballé és sporté, hogy meg sem kísérelték kiaknázni a hírében, nevében rejl? lehet?ségeket.

Albert talán csak egyben hibázott, hogy – a líbiai trénerkedést?l eltekintve – végig itthon maradt. Az országban is, a Ferencvárosban is. Puskás Öcsi elment, és amikor huszonöt év után el?ször jött vissza, a Népstadionban félistenként fogadták. Aztán amikor végleg hazaköltözött, és heti rendszerességgel járt ki Kispestre, már az utolsó drukker is vette a bátorságot, hogy lelejmolja egy fröccsre.

Albert Flórián ezt az esélyt az ismeretlen tolakodóknak nem adja meg. ? inkább az ötven éve játékostárssal és baráttal, Rákosi Gyulával fröccsözik. És amikor néhány bugris angol kitalálta, hogy a róla elnevezett stadiont csak a mellékbejáraton, a mosodán át közelítheti meg, ezen is szelíden mosolyogva azt mondta: nem baj, legalább mindenkit csak tiszta lábbal engednek belépni.

Albert Flórián persze könnyen nagyvonalú, neki nincs miért küszködnie. Volt és van bel?le egy, nem lesz soha többé még egy. Ezért is éltesse még nagyon sokáig az Isten!

Arckép Albert Flóriánról - a Kossuth Rádió nagyszer? m?sora:
http://www.mr1-kossuth.hu/mrplayer.php?d=00599e9a_4743545.mp3

(hajcsatok.blog.hu) - ulloiut129.hu

Ajánló